GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT
Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)
Seite 356v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

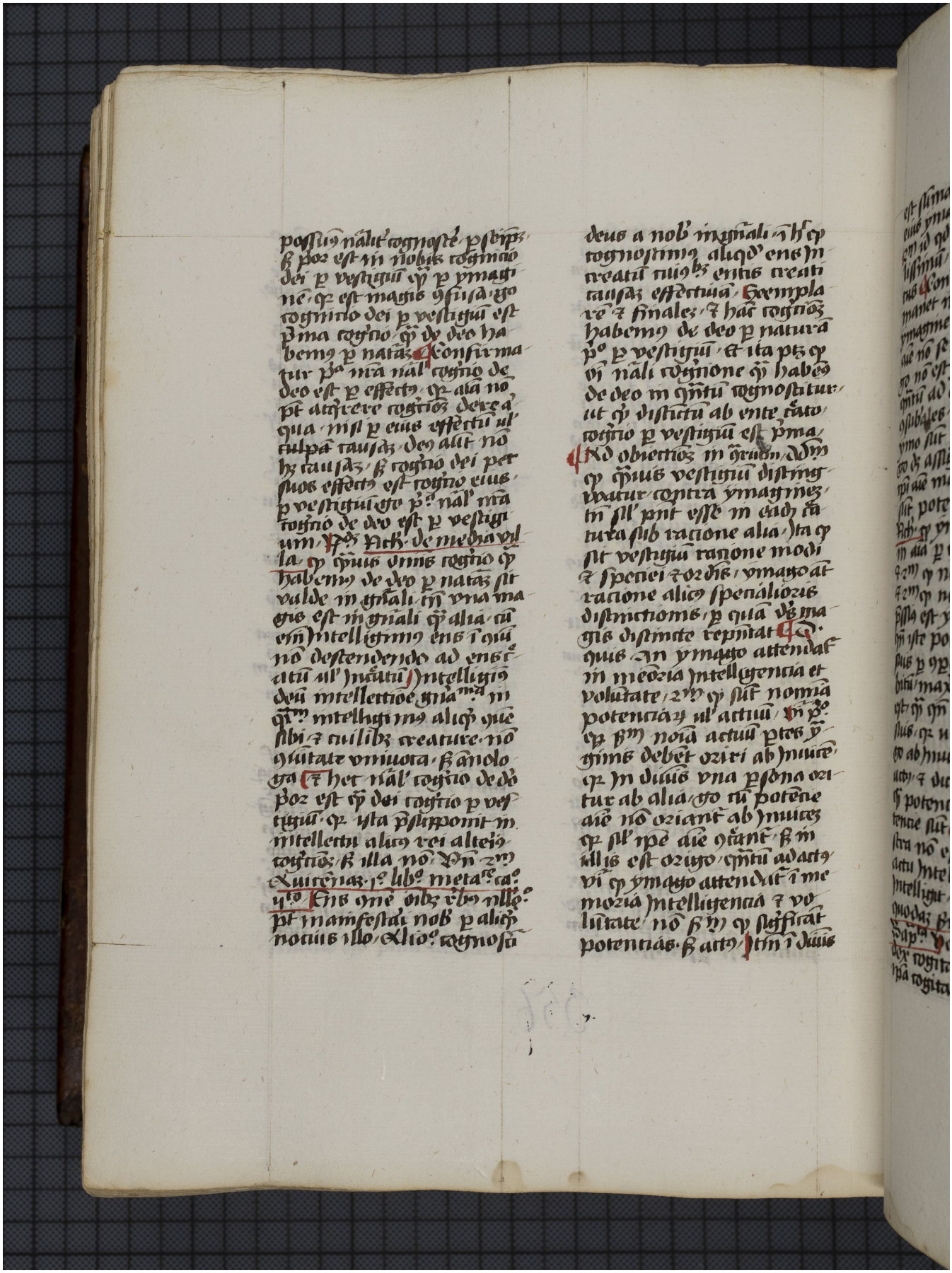

possum nātāl' cognoscere. p̄ ēnp
ꝗ pōr est in nobis cognitio
dei p vestigiū q̄ p ymagi
nē. q̄ est magis q̄ fūsa. ꝛo
cognitio dei p vestigiū est
p̄ma cognitio q̄ de deo ha
bemus p naturā. ¶ Confirma
tur p̄ma nātāl cognitio de
deo est p effectū. q̄ aliā no
pt attingere cognitio dere a
qua. nisi p eius effectū ul'
culpā causāt. deus alit no
hz causāt. ꝗ cognitio dei per
suos effectū est cognitio eius
p vestigiū. ꝛo p̄. nātāl' ma
cognitio de deo est p vestigi
um. ¶ Dicit. de media vi
la. q̄ ipsius omnis cognitio q̄
habemus de deo p naturā sit
valde in ymāgīnali tm̄ vna ma
gis est in ymāgīnali q̄ alia. cū
enim intelligimus ens i omni
no desendendo ad ens cū
actū ul' mūtū. intelligimus
deū intellectione ymāgīnāl in
q̄tum intelligimus aliq̄ que
sibi. et cuilibz creature. no
ymitate vniuoca. ꝗ anālo
ga. ¶ Het nātāl' cognitio de dō
pōr est q̄ dei cognitio p ves
tigiū. q̄ ista p̄supponit in
intellectu alicuius rei alteius
cognitionis. ꝗ illa no. Dñ. 2m
Quitēnāz. p̄. lib̄. metaph̄. ca.
4to. Ens one oīb̄ ēbo nullo
pt in amfestāt nob̄ p aliq̄
notius illo. Alio. cognoscu
deus a nob' ymāgīnāl. et h' q̄
cognoscimus aliqd' ens in
creatū cuiusdz entis creati
causāt effectiua. ¶ Exempla
re. et finales. et hāc cognitionē
habemus de deo p naturā
p̄o p vestigiū. et ita pt q̄
q̄ nātāl cognitione q̄ habēs
de deo in q̄ntū cognoscitur
ut q̄ distinctū ab ente cāto
cognitio p vestigiū est p̄ma.
¶ Ad obiectionē in ōrdīn. dīm
q̄ ipsius vestigiū distingu
itur contra ymaginem.
in ill' pnt esse in eadē cā
tura sub ratione alia. sta q̄
sit vestigiū ratione modi
et speciei et ordīs. ymāgo at
ratione alicuius specialioris
distinctionis. p qua dē ma
gis distincte repnātat. ¶ Ad
quē. In ymāgīne attendat
in memoria intelligentia et
voluntate. 2m q̄ sit nomīa
potentiārū ul' actiū. in p̄o
q̄ ꝗm nomīa actiū ptes ī
ipsis debēt oriri ab inuicē
q̄ in diuīs vna p̄sona ori
tur ab alia. ꝛo tū potēte
aiē no oriant ab inuicē
q̄ ill' rpē aiē oriūt. ꝗ in
illis est oriūtū q̄ntū ad actū
vi q̄ ymāgīne attendit. i me
moria intelligentia et vo
luntate. no ꝗ in q̄ sufficiat
potentias. ꝗ actū. p̄tīn i diuīs